

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Moniky Kyselové a soudců JUDr. Jiřího Handlara a Mgr. Pavly Kohoutkové ve věci

žalobce: **T. C.**, narozený XXXXX
bytem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. Alešem Koubkem
sídlem Bubenská 1158/17, 170 00 Praha

proti
žalovanému: **XXXXX**, IČ: XXXXX
sídlem XXXXX
zastoupený advokátem Mgr. et Mgr. Václavem Hnilo
sídlem Bratří Ocelků 1012/6, 637 00 Brno

o určení neplatnosti rozvázání pracovního poměru a zaplacení náhrady mzdy, o odvolání žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2022, č. j. 115 C 198/2020-144, ve spojení s usnesením Městského soudu v Brně ze dne 22. 12. 2022, č. j. 115 C 198/2020-166, a ve spojení s rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 24. 1. 2024, č. j. 115 C 198/2020-183,

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku o nákladech řízení V. **mění** tak, že žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně částku 57 859 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta Mgr. Aleše Koubka.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vzniklých po vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2025, sp. zn. II. ÚS 1629/24.

Odůvodnění:

1. Městský soud v Brně výrokem I. rozsudku ze dne 12. 9. 2022, č. j. 115 C 198/2020-144, (dále jen „napadený rozsudek“) rozhodl o zamítnutí žaloby o určení, že pracovní poměr mezi žalobcem a žalovaným trvá, výrokem II. zavázal žalovaného zaplatit žalobci 85 147 Kč, výrokem III. byla žaloba v rozsahu povinnosti žalovaného uhradit žalobci 5 016 Kč zamítnuta, výrokem IV. byla žaloba v části odmítnuta a výrokem V. zavázal žalovaného povinností uhradit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 90 477,55 Kč. Při určení výše náhrady nákladů řízení mezi účastníky řízení soud I. stupně vzal v úvahu zaplacený soudní poplatek ve výši 5 241 Kč, odměnu za 16 úkonů právní služby při užití § 7 a 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, (dále jen „a. t.“), ve výši 16 x 4 740 Kč, 16 náhrad hotových výdajů ve výši 16 x 300 Kč a daň z přidané hodnoty v sazbě 21 %. Doplnujícím rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 24. 1. 2024, č. j. 115 C 198/2020-183, byla zamítnuta žaloba, aby soud určil, že je neplatné rozvázání pracovního poměru založeného na základě pracovní smlouvy ze dne 1. 11. 2017 mezi žalobcem a žalovaným výpovědi ze strany žalovaného (výrok I.) a žalobci byla stanovena povinnost zaplatit žalovanému náklady řízení ve výši 2 800 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupce žalovaného (výrok II.).

2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný odvolání, o němž bylo odvolacím soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 28. 2. 2024, č. j. 49 Co 20/2023-201 (dále jen „rozsudek odvolacího soudu“), v němž výrokem I. potvrdil výrok II. napadeného rozsudku o povinnosti žalovaného zaplatit žalobci 85 147 Kč. Dále výrokem II. změnil výrok V. napadeného rozsudku o náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně tak, že žádnému z účastníků řízení nepřiznal náhradu nákladů řízení, přičemž přihlédl k tomu, že žalobce byl, co se týče žaloby na určení trvání pracovního poměru neúspěšný, a proto nelze určit, že by některý z účastníků byl v řízení před soudem I. stupně převážně úspěšný. Výrokem III. rozhodl o náhradě nákladů odvolacího řízení.
3. Nálezem II. ÚS 1629/24 ze dne 11. 3. 2025 bylo konstatováno porušení základního práva žalobce na soudní ochranu výrokem II. rozsudku odvolacího soudu, a proto byl tento výrok zrušen. Odvolacímu soudu bylo vytknuto, že v otázce o náhradě nákladů řízení přihlédl k tomu, že došlo k zamítnutí určovací žaloby na trvání pracovního poměru mezi účastníky sporu. K tomuto zamítnutí došlo pouze pro nedostatek naléhavého právního zájmu. Kdyby nebylo žalobci přisvědčeno ve skutkové fakticitě trvání pracovního poměru mezi ním a žalovaným, nemohl by uspět ani s žalobou na plnění z titulu náhrady mzdy. Žalobce byl tedy podle nálezu v řízení úspěšný minimálně co do výše cca 94 % žalované částky, neboť co se týče faktického určení, zda pracovní poměr mezi účastníky trvá či nikoliv, byl v rámci vyřešení této předběžné otázky žalobce úspěšný. Zamítnutí určovací žaloby tedy nemělo vliv na výši tarifní hodnoty sporu a poměru úspěchu/neúspěchu žalobce, jelikož žalobce, jinak formálně v tomto ohledu neúspěšný, fakticky uspěl v určení trvání pracovního poměru mezi účastníky v rámci předběžné otázky v žalobě na plnění z titulu náhrady mzdy.
4. S ohledem na uvedené tedy odvolací soud znovu rozhodl o náhradě nákladů řízení před soudem I. stupně. Žalobce byl v řízení před soudem I. stupně úspěšný co do 94 % předmětu sporu (85 147 Kč) a neúspěšný co do 6 % (5 016 Kč). Odečtením neúspěchu od úspěchu vychází, že žalobce má právo na náhradu 88 % svých nákladů. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 5 241 Kč a nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna podle § 7 a 8 odst. 1 a. t. z tarifní hodnoty ve výši 90 163 Kč sestávající z částky 4 740 Kč za jedenáct úkonů právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a/, d/ a g/ a. t. (převzetí a příprava zastoupení, výzva k plnění, návrh ve věci samé, účast na jednání dne 4. 8. 2021 přesahující 2 hodiny, účast na jednání dne 26. 11. 2021 přesahující 2 hodiny, účast na jednání dne 9. 5. 2022 přesahující 2 hodiny, účast na jednání dne 7. 9. 2022 a účast na jednání dne 12. 9. 2022), včetně jedenácti náhrad hotových výdajů á 300 Kč dle § 13 odst. 1 a 4 a. t. a daně z přidané hodnoty v sazbě 21 % z odměny a náhrad ve výši 11 642,40 Kč, již je advokát žalobce plátcem. Žalobcem účelně vynaložené náklady řízení činí 72 323,40 Kč a žalobce má právo na jejich poměrnou náhradu v rozsahu 88 %, což činí 57 859 Kč. Náklady řízení je žalovaný povinen uhradit k rukám advokáta žalobce podle § 149 odst. 1 o. s. ř. a ve lhůtě tří dnů podle § 160 odst. 1 o. s. ř.
5. Odvolací soud oproti soudu I. stupně neshledal v průběhu celého řízení žádné mimořádné okolnosti, jež by nutně vyžadovaly další porady s klientem přesahující jednu hodinu, a současně, které by následně nebyly vyúčtovány v podobě písemného podání ve věci samé či účasti na jednání soudu, resp. započteny do odměny za jiné navazující/předcházející úkony právní služby, a proto nepřiznal odměnu za další porady s klientem ve dnech 3. 8. 2021, 4. 8. 2021, 24. 11. 2021 a 8. 5. 2022. Porada dne 3. 8. 2021 předcházela jednání dne 4. 8. 2021 a porada dne 4. 8. 2021 tomuto jednání nadoháněla. Porada dne 24. 11. 2021 předcházela jednání dne 26. 11. 2021 a porada 8. 5. 2022 předcházela jednání 9. 5. 2022. Kontakt mezi žalobcem a jeho zástupcem je v takových případech součástí přípravy na úkon, za který již je odměna ze strany soudu přiznána. V případě porady dne 4. 8. 2021 je součástí i dodatečné vysvětlení toho, co se při úkonu, za který již je odměna ze strany soudu přiznána, událo. Odvolací soud podotýká, že ani jedna z těchto porad neměla dle obsahu spisu časovou souvislost s žádnou podstatnou změnou procesní strategie žalobce, a proto za ně odvolací soud přiznává odměnu pouze v rámci úkonů, ke kterým sloužily jako příprava či dovysvětlení. Co se týče písemného doplnění skutkových tvrzení a důkazů ze dne

3. 9. 2021 (č. l. 59 spisu), odvolací soud tento úkon rovněž neshledal účelným, jelikož informace, které žalobce doplnil v tomto podání, měly být uvedeny přímo v žalobě. Kdyby žalobce informace uvedl již v žalobě, nemusel by být soudem I. stupně vyzýván ke splnění své povinnosti – tvrdit rozhodné skutečnosti a tyto prokazovat. Odvolací soud nakonec neshledal účelným úkonem ani písemný závěrečný návrh, neboť soud I. stupně nevyzýval žalobce k předložení závěrečného návrhu před posledním jednáním dne 12. 9. 2022, kde ostatně žalobce dostal prostor, aby svůj závěrečný návrh soudu přednesl, a jehož se advokát žalobce osobně účastnil. Odvolací soud podotýká, že závěrečné návrhy jsou nedílnou součástí ústního jednání a skutečnost, že žalobce tento učinil dopředu a písemně, ničeho nemění na tom, že k tomuto měl prostor přímo na jednání, za což mu odměna byla přiznána. Skutečnost, že advokát žalobce využil písemné formy závěrečného návrhu a při jednání na něj již pouze odkázal, nezakládá účelnost takového postupu. Ve výše uvedených případech se tak nejedná o úkony, za které by bylo možno po žalovaném spravedlivě požadovat náhradu (náklady advokáta za tyto úkony právní služby tedy nese sám žalobce).

6. Proto odvolací soud změnil za přiměřeného použití § 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. výrok V. napadeného rozsudku soudu I. stupně dle podle § 142 odst. 2 o. s. ř. tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení.
7. O nákladech odvolacího řízení pro dobu po vydání nálezu Ústavního soudu ze dne 11. 3. 2025, sp. zn. II. ÚS 1629/24, bylo rozhodnuto v souladu s § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žádnému z účastníků v této fázi řízení náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Brno 28. května 2025

Mgr. Monika Kyselová v. r.
předsedkyně senátu